

Het derde oog blijft altijd open

ALS HET OOG NOOIT SLAAPT,
ZULLEN ALLE DROMEN VANZELF OPHOUDEN.

ALS DE MIND GEEN ONDERSCHIED MAAKT,
ZIJN DE TIENDUIZEND DINGEN ZOALS ZE ZIJN,
VAN ÉÉN ESSENTIE.

ALS HET OOG NOOIT SLAAPT...

Deze twee ogen zullen moeten slapen omdat ze deel uitmaken van het lichaam, en het lichaam is geen eeuwige energie. Het is een samenstelling, het is geen elementaire kracht. Veel dingen combineren het. Het is een mechanisch apparaat, een biomechanisme. Het is afhankelijk van voortdurende energie: voedsel, water, lucht. Er wordt energie gecreëerd, brandstof aangemaakt en het lichaam draait - het is een mechanisme. Je ogen worden moe omdat elke machine moe wordt. Het zal je misschien verbazen dat er de laatste jaren een zeer grote ontdekking is gedaan dat machines rust moeten hebben. Machines! Je zou dat nooit bedenken. Waarom machines? Ze hebben geen rust nodig. Je rijdt twintig uur, dertig uur in een auto; de auto heeft rust nodig. Je zult verbaasd staan. Waarom? Een auto is geen mind, een auto is geen bewustzijn. Waarom rusten? Als alles goed functioneert, kun je gewoon doorgaan en de auto van brandstof voorzien. Je vergist je. Er zijn nu methoden om te beoordelen wanneer de auto moe is. En de auto is moe omdat elk mechanisme moe wordt. Als je de auto een paar uur in de garage laat staan, zijn er apparaten die aangeven wanneer de auto klaar is om weer te gaan rijden.

Elk mechanisme heeft rust nodig. Niet alleen je lichaam, elk mechanisme heeft rust nodig, dan herleeft het weer. Alleen het bewustzijn heeft geen rust nodig, omdat het geen mechanisme is. Het heeft geen brandstof nodig. Het is eeuwigdurende energie, het is energie zonder oorzaak. Het is er

altijd.

Daarom gebruikt Sosan een enkelvoudig woord: ALS HET OOG NOOIT SLAAPT.... Anders zou hij zeggen 'als de OGEN'. Het is het derde oog waar hij het over heeft. Zelfs wanneer je lichaam slaapt, heb je dan gekeken? Kijk eens even en je zult het weten - iets in jou blijft wakker. Zelfs terwijl je vast slaapt, is er iets, waarvan je misschien niet precies weet wat het is, maar ergens in jou blijft een punt een getuige.

Daarom kun je 's ochtends zeggen: 'Vannacht heb ik lekker geslapen.' Of je echt slaapt, wie weet? Hoe kun je dat weten, want je sliep vast? Wie heeft het in de gaten gehouden om 's ochtends te zeggen dat het diep en lekker was en zonder dromen? Op sommige dagen zeg je dat het verstoord was: 'Dromen en dromen en dromen en ik kon niet goed slapen.' Wie weet dat? Iemand kijkt voortdurend toe.

Dit is het derde oog dat altijd open blijft - zelfs niet knippert, het blijft altijd zonder te knippen. Het heeft geen ooglid, het sluit nooit. Dit derde oog is slechts een symbolisch iets. Het derde oog betekent dat er in jou een eeuwige visie is, een eeuwige waakzaamheid, een eeuwige getuige die nooit slaapt. En omdat het nooit slaapt, droomt het ook nooit, want dromen maakt deel uit van de slaap. Dat derde oog kan de waarheid zien, want er is geen slaap en geen dromen.

Je moet zoeken naar dat punt in jezelf dat nooit slaapt. Dit is de hele zoektocht, de hele inspanning van een zoeker. De waarheid is niet ergens buiten. De hele vraag is hoe je dat punt in jezelf kunt zoeken dat nooit slaapt, dat nooit onbewust is, dat altijd alert en bewust is. Dat is de straal van God in jou.

En als je het eenmaal zoekt, de straal van constante waakzaamheid, kun je vanuit die straal naar de bron reizen. Die bron is God. Als je één straal kunt grijpen, kun je de zon bereiken, de bron zelf. Je hoeft alleen maar te reizen - dat wordt je weg en pad.

Als je een getuige in jezelf vindt, heb je het pad gevonden. Word nu meer en meer en meer dat bewustzijn. Laat al je energie in dat bewustzijn bewegen. En hoe meer je gewaar wordt, hoe minder dromen... minder... minder...

Er komt een moment: plotseling ben je alleen nog maar de getuige, de mind is verdwenen. De hele energie van de mind is opgelost in het derde oog. Twee ogen zijn verdwenen, nu ben je alleen nog maar een getuige. Dit getuigende zelf is het punt van waaruit de wereld verdwijnt en het goddelijke zich openbaart.

ALS HET OOG NOOIT SLAAPT,
ZULLEN ALLE DROMEN VANZELF OPHOUDEN.

ALS DE MIND GEEN ONDERSCHIED MAAKT,
ZIJN DE TIENDUIZEND DINGEN ZOALS ZE ZIJN,
VAN ÉÉN ESSENTIE.

En wanneer JIJ één bent.... Onthoud dat je op dit moment twee ogen hebt; zelfs je visie is dual. Jezus zegt tegen zijn discipelen: Als jullie één oog worden, zal alles in orde komen.

In het lichaam is alles twee: twee ogen, twee oren, twee handen, twee benen, twee nieren - alles is twee omdat het lichaam een dualisme is. Slechts één ding in jou bestaat als één en dat is het waarnemende oog. Dat maakt geen deel uit van het lichaam omdat er in het lichaam altijd twee zijn. Alles is twee, verdeeld. Het lichaam bestaat als een polariteit tussen twee.

Zelfs je mind is tweeledig: je hebt verschillende linker en rechter hersenhelften, en ze zijn verdeeld. Als de brug ertussen gebroken is, en dat gebeurt soms, dan ontstaat er een gespleten persoonlijkheid. Iemand valt uit een trein en de brug tussen de rechter- en linkerhersenhelft wordt gebroken - en het is een zeer delicate brug. Dan wordt de persoon twee, dan is hij niet meer één. Dan is hij soms A of soms B, of soms is hij beide. En je kunt niet begrijpen wat hij doet, wat er gebeurt. Hij is gespleten.

Rechtshandigen ontwikkelen hun linkerbrein; linkshandigen ontwikkelen hun rechterbrein. Dus als een linkshandig persoon gedwongen wordt om dingen met de rechterhand te doen, zal hij onnodig in de problemen komen, omdat zijn linkerhersen helft helemaal niet ontwikkeld is. Dus zal hij schrijven... Probeer maar. Een paar van jullie moeten linkshandig zijn, want tien procent van de mensen is linkshandig, of ze het nu weten of niet.

Door de overheersing van rechtshandigen in de wereld, omdat zij negentig procent zijn, worden veel kinderen gedwongen om voortdurend met de rechterhand te schrijven. Ze lijden onnodig; ze zullen hun hele leven imbecielen blijven, alleen maar omdat ze gedwongen werden. Ze kunnen niet concurreren met rechtshandigen. Hun linkerhersen helft functioneert niet goed en als ze daarmee werken, komen ze in moeilijkheden.

Als je rechtshandig bent, probeer dan eens met links te schrijven. Je zult schrijven als een klein kind. Waarom? Omdat dat deel net als een klein kind is, het is onontwikkeld.

Zelfs de hersenen zijn verdeeld, alles is verdeeld in het lichaam. Het enige dat één is, is het derde oog - het waarnemen. Het is één. Als je één wilt zijn in jezelf, zoek dan het punt van het waarnemende bewustzijn. Kijk terwijl je loopt. Terwijl je eet, kijk. Als je gaat slapen, val dan in slaap terwijl je kijkt naar wat er gebeurt.

Vroeg of laat zul je je op een dag plotseling realiseren dat het lichaam in slaap is gevallen, maar dat je nog steeds toekijkt. Het lichaam valt in slaap, geleidelijk aan, geleidelijk aan, gaat bijna dood, en jij kijkt nog steeds. Dan zul je de dromen van de mind zien vallen, vallen, verdwijnen. Je kijkt nog steeds - en plotseling ben je verlicht. Je hebt het waarnemen bereikt.

Met het waarnemen verdwijnen dromen, en met dromen alle illusies, de MAYA. En dan zie je dat alles tot de ene essentie behoort. De bomen mogen verschillend zijn, de vorm, maar het vormloze daarin is het ene. De rots is één met de boom, de boom is één met de ster, de ster is één met jou. Alles is met elkaar verbonden.

Op dit moment zie je alleen vormen, omdat met de mind alleen vormen gezien kunnen worden. Met de no-mind kan het vormloze gezien worden. Als je het vormloze ziet, is de hele wereld net een oceaan en zijn alle vormen slechts golven. In alle golven golft de oceaan - het ene.

Op dit moment is alles veelvoudig. Het is niet dat de dingen veelvoudig zijn, het is omdat je innerlijk verdeeld bent. Daarom lijken de dingen veelvoudig. Het is net alsof je een spiegel breekt - vele fragmenten. Dan zal elk fragment zich spiegelen en zul je vele gezichten zien. Je staat daar, je bent één, maar de spiegel is gebroken - je ziet vele gezichten.

Ik heb eens een oud verhaal gehoord: Een koning liet een paleis bouwen. Het hele paleis was gemaakt van kleine spiegeltjes, miljoenen spiegeltjes. Je gaat het paleis binnen en je ziet jezelf op miljoenen manieren weerspiegeld, miljoenen gezichten om je heen. Jij bent één, maar de spiegels zijn vele.

Eens gebeurde het dat een hond het paleis binnenkwam en in grote moeilijkheden raakte omdat hij keek en bang werd. Hij begon te blaffen, waardoor alle miljoenen honden om hem heen begonnen te blaffen. Hij dacht: 'Nu is er geen ontsnappen meer aan. En het gaat niet om één vijand - miljoenen honden en allemaal gevaarlijk!' Hij sprong over ze heen en begon met ze te vechten. Hij smakte tegen de muur aan en stierf.

Dit is wat er met jou is gebeurd, dit is wat er met iedereen gebeurt. De waarheid is één, maar de mind heeft vele fragmenten. Alles raakt verdeeld en dan word je bang - overal zijn vijanden. Dan blaf je, dan begin je te vechten, je wordt agressief, je probeert jezelf te verdedigen - onnodig, want er is niemand die je aanvalt. Je wordt paranoïde. En dan smak je met je wezen tegen je eigen illusie aan en sterf je.

Je leeft in lijden, je sterft in lijden. Word één van binnen en plotseling wordt alles daarbuiten één. Zoals jij bent, zo is het universum - jij verdeeld, universum verdeeld; jij onverdeeld, universum onverdeeld.

... DE TIENDUIZEND DINGEN ZIJN ZOALS ZE ZIJN,
VAN ÉÉN ESSENTIE.

HET MYSTERIE VAN DEZE ENE ESSENTIE BEGRIJPEN
IS BEVRIJD WORDEN VAN ALLE VERSTRIKKINGEN.

WANNEER ALLE DINGEN EVENGOED GEZIEN WORDEN,
WORDT DE TIJDLOZE ZELF-ESSENTIE BEREIKT.

ER ZIJN GEEN VERGELIJKINGEN OF ANALOGIEËN MOGELIJK
IN DEZE OORZAAKLOZE, RELATIELOZE TOESTAND.

Daarom kan er niets gezegd worden over deze ultieme verlichting - omdat het één is terwijl woorden bestaan voor dualiteit. Je kunt wel iets zeggen, maar wat je ook zegt, het zal niet het juiste zijn, want het is een ander niveau, een andere dimensie.

Kerstmis naderde en een magnaat, een hele rijk man, vroeg aan zijn zoon: 'Wat wil je voor kerstmis, als cadeautje?'

De jongen zei: 'Een klein broertje.'

De magnaat zei: 'Maar daar heb in niet genoeg tijd voor. Het zijn nog maar twee weken.'

Dus zei de jongen: 'Nou en? Kunt u niet meer mannen aan die klus inzetten?'

Want hij hoorde altijd - als er iets gedaan moest worden, dan werden er meer mannen ingezet.

'Waarom dan, wat is het probleem? Kunt u niet meer mannen aan die klus inzetten?'

En het is moeilijk om tegen dit kind te zeggen dat hij het verkeerd ziet - het is volkomen logisch wat hij zegt.

Dit is de situatie. Jij kent de wereld van het veelvoudige. Het kind kent de wereld van de banen om het huis, elke dag gebeurt het. En een rijke vader zet altijd veel mannen in aan een klus en maakt alles binnen enkele ogenblikken af. Hij kent die taal, maar hij weet niet wat hij zegt. Hij kent die taal, maar hij kent het mysterie niet van hoe een leven de wereld binnenkomt. Zet meer mannen in aan de klus! Dat is logisch van hem en het is moeilijk om het hem te laten begrijpen tenzij hij groeit, groeit in begrip.

Jij kent de taal van dualiteit, de taal van deze wereld. Het is onmogelijk om jullie iets te vertellen over de ene essentie. Wat er ook gezegd wordt, zal verkeerd begrepen worden - tenzij je groeit. Dit is het hele probleem.

Vaak komen mensen naar me toe om vragen te stellen. Hun vragen zijn relevant, maar ik kan ze niet beantwoorden, omdat het antwoord alleen mogelijk is als ze groeien. En ze denken: 'Je vraagt en het antwoord moet er al zijn, kant-en-klaar'. Ze denken: 'Als je een vraag kunt stellen en verwoorden, is dat genoeg - geef nu het antwoord maar!'

Maar er zijn antwoorden die je alleen kunt krijgen als je groeit. En dit is het probleem: wanneer je groeit is het niet nodig om ze je te geven, je begrijpt ze gewoon. Wanneer dit kind opgroeit, is het dan nog nodig om hem te vertellen dat het dwaas van hem was? Hij zal erom lachen, hij zal zeggen: 'Ja, ik begrijp het. Het gaat er niet om meer mannen aan de klus in te zetten. Het is helemaal geen klus.'

Wanneer je opgroeit, begrijp je het, maar je vraagt het als je als een kind bent. En je denkt dat je vraag juist is, dat er een antwoord moet worden gegeven. Niets van de waarheid kan tegen je gezegd worden, en alles wat gezegd wordt is altijd bij benadering. En onthoud dat er niets is dat de waarheid benadert. Het is waar of onwaar. Dus alles wat gezegd wordt heeft geen betekenis. Wanneer je dat weet, zul je lachen. Maar er is geen andere manier, er valt niets anders te doen. Dus alle uitspraken van Sosan of Boeddha of wie dan ook zijn enkel om je naar groei te lokken. Wat

ze zeggen is niet erg belangrijk. Als je geïnteresseerd raakt en begint te groeien en te bewegen in een dimensie waar je niets van afweet, daar gaat het om.

HET MYSTERIE VAN DEZE ENE ESSENTIE BEGRIJPEN
IS BEVRIJD WORDEN VAN ALLE VERSTRIKKINGEN.

WANNEER ALLE DINGEN EVENGOED GEZIEN WORDEN,
WORDT DE TIJDLOZE ZELF-ESSENTIE BEREIKT.

ER ZIJN GEEN VERGELIJKINGEN OF ANALOGIEËN MOGELIJK
IN DEZE OORZAAKLOZE, RELATIELOZE TOESTAND.

Er is geen oorzaak voor het uiteindelijke, want waar komt de oorzaak vandaan? Het ultieme is het geheel. Het ultieme is niet gerelateerd, want waar zal het gerelateerd aan zijn? Het is alleen. Wat moet je dan doen? Hoe moet je het zeggen? Als iets gerelateerd is, kan er iets over gezegd worden; als iets veroorzaakt is, kan er iets over gezegd worden, omdat er tenminste twee in het spel zijn. Taal wordt mogelijk als die twee er zijn. Als er maar één is, wordt alle taal absoluut absurd.

Wat moet je met die ene zonder oorzaak? Er kan maar één ding gedaan worden en dat is: Zoek iets in jezelf dat niet veroorzaakt is. Zoek iets in jezelf dat één is en je bent op de goede weg.

Je hoeft je niet druk te maken over filosofieën, je hoeft je niet te verdiepen in dit of dat soort argumenten. Er zijn miljoenen argumenten en elk argument wordt een verstrikking en elke filosofie wordt een nieuwe gebondenheid. Maak je niet druk om filosofieën, doctrines, geschriften.

Je doet gewoon één ding en dat is: iets vinden in jou dat niet veroorzaakt is en iets vinden in jou dat één is - en dat is hetzelfde, want alleen het ene kan niet veroorzaakt zijn.

En als je eenmaal een glimpje in je hebt van het onveroorzaakte, van het ene, dan heb je het spoor gevonden. Nu is het doel niet ver meer. En NU hoeft je niets te doen. Nu zal het doel je, net als de zwaartekracht, aantrekken; nu zul je er, net als een magneet, naartoe getrokken worden. Nu heb je de arena betreden van waaruit de magneet kan werken. Je hoeft maar één ding te doen - er binnen te gaan. Dan zal het centrum je trekken, dan is er geen inspanning meer nodig.

De hele inspanning is hoe je in contact komt met je eigen levensenergie. Het contact is verloren en verbroken. Je bent gewoon dichtbij, maar gewoon dichtbij is ook een afstand. Een klein beetje draaien, eventjes omkijken, en de dingen beginnen te veranderen.

Als dat gebeurt zul je lachen: 'Waarom was het zo moeilijk? Maar als ze niet gebeuren is het moeilijk. Waarom blijven die mensen zoals Sosan zeggen dat het nu meteen kan gebeuren? Probeer één onveroorzaakt ding in jezelf te vinden. Hoe ga je dat doen? Probeer het samen met mij - vind één ding dat onveranderlijk in je blijft.

's Ochtends sta je op, de hele dag werk je - miljoenen bezigheden, ontmoetingen, relaties. Alles verandert, allerlei stemmingen komen en gaan; soms voel je je boos, soms voel je je blij, soms voel je je verdrietig en soms heel blij, en soms negatief en soms positief.

Alles verandert - net als het weer, alles verandert. Overdag ben je wakker, 's nachts moet je gaan slapen. Overdag denk je, 's nachts droom je. Alles gaat door als een stroom. Ontdek één ding in deze hele stroom dat hetzelfde blijft... dat is getuige zijn.

In de nacht ben je getuige van dromen; dromen veranderen maar de getuige, het getuige zijn blijft hetzelfde. Overdag ben je getuige van stemmingen: verdriet, woede, geluk. Stemmingen veranderen maar de getuige blijft hetzelfde. Gezond, je bent getuige van gezondheid; ongezond, je bent getuige van ziekte. Rijk, je bent getuige van rijkdom; arm, je bent getuige van armoede. Eén ding blijft voortdurend hetzelfde en dat is getuige zijn. En al het andere wordt veroorzaakt. Dit getuige zijn is niet veroorzaakt.

Iemand zegt iets, waardeert je, je voelt je gelukkig - het is veroorzaakt. Een vriend komt je opzoeken en je voelt je gelukkig - het is veroorzaakt. Iemand zegt iets, beledigt je, je voelt je ongelukkig - het is veroorzaakt. Het is geen goed weer, je voelt je verdrietig en depressief - het is veroorzaakt. Het weer is zonnig, je voelt je goed, vibrerend, bewegend, actief - het is veroorzaakt. Als je overdag niet gegeten hebt, droom je 's nachts dat je heerlijke dingen eet - het is veroorzaakt. Kijk naar dingen die je overkomen. Zijn ze veroorzaakt? Als ze veroorzaakt zijn, maak je er dan niet druk om; ze behoren tot de wereld van de illusie. Je bent op zoek naar het onveroorzaakte. Getuige zijn, zul je ontdekken, is het enige niet veroorzaakte. Het is niet veroorzaakt, niemand veroorzaakt het.

Daarom zeggen Boeddha's dat een meester je alleen de weg kan wijzen. Hij kan geen transformatie veroorzaken, want het helemaal om gaat is om het onveroorzaakte te zoeken, dus hoe kan een meester dat veroorzaken? Niemand kan het veroorzaken. Hij kan je alleen maar de weg tonen - die moet je zelf afleggen.

Geen Boeddha kan jou transformeren. Als een Boeddha jou kan transformeren, zal dat ook een deel van de illusoire wereld zijn, omdat je opnieuw veroorzaakt wordt. Als je naar mij toe komt en je voelt je gelukkig, dan is dat gevoel veroorzaakt. Als je van me weggaat en je voelt je ongelukkig, dan is dat gevoel veroorzaakt.

Kijk maar: geluk, ongeluk, verdriet, vreugde, ze komen en gaan, het zijn bedelaars om je heen. Het getuige zijn blijft het eigenlijke centrum, onveroorzaakt, onveranderlijk, één. Zoek dat in jezelf en dan wordt alles duidelijk. Wanneer je innerlijk helder bent, is alles transparant. De waarheid is overal om je heen, je hoeft alleen maar één te worden.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #7